

Друга хвиля глобалізації: конфлікти внутрішньоособистісні та міжособистісні – соціологічні контексти

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>C - соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини</i>
Спеціальність	<i>C5 Соціологія</i>
Освітня програма	<i>Врегулювання конфліктів і медіація</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>заочна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>4(7 семестр)</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 ЄКТС/ 120 годин: лекції 8 год., практичні 4 год., самостійна робота 108 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік, МКР</i>
Розклад занять	<i>https://schedule.kpi.ua/</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор: викладач, Василець Ольга Іванівна, +38063 872261938, +38 098 42 946 73 ovasylec@gmail.com, vasylets.olha@i11.kpi.ua практичні заняття: викладач, Василець Ольга Іванівна,</i>
Розміщення курсу	<i>https://classroom.google.com/u/0/c/Mzg4MzM1ODAzODQ2</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

В сучасних умовах змішаної ідентичності між групові конфлікти усе більше стають виразниками конфліктів між лідерами, або «сірими кардиналами», певних спільнот. Такі міжособистісні конфлікти мають більший руйнівний потенціал, аніж конфлікти інституційного стибу, бо відрізняються більшою емоційною напругою. Перебування освітянської сфери у системній кризі, що притаманне усьому світовому співтовариству і, водночас, вимоги до особистості, що зросли і кількісно, і якісно, формують простір соціально-культурного, психологічного дискомфорту, що суттєвим чином впливає на поведінку людини як громадянина, спеціаліста, виробника та споживача. Як поєднати різні вектори само здійснення, як «чужому навчатись, і свого не цуратись», як бачити

загальнолюдські засади у світовідношенні різних акторів соціальної взаємодії – розгляд таких питань щонайтісніше пов'язаний із процесами глобалізації.

Кожній хвилі глобалізаційних змін притаманні певні вибори поведінкових стратегій і тактик, форми комунікації і, особистісні типи, відповідно. Загальносистемні зміни впливають на розвиток особистості – засадничого актора суспільних взаємодій, але не менш значущим є зворотній вектор впливу : від особи, її найближчого оточення, спільнот, що презентують її інтереси, до країни, держави – системи на загал. Внутрішньо-особистісні конфлікти стають чинником та джерелом конфліктів міжособистісних, міжгрупових, аж до міждержавних, в цілому. Відтак, головною метою вивчення курсу є здобуття студентами професійних знань та навичок з дослідження тенденцій соціальних змін та модернізації / демодернізації українського суспільства у контексті глобальної динаміки

В результаті засвоєння дисципліни студенти зможуть:

1. Конструктивно взаємодіяти з іншим та іншими, набувати практики реального толерування, що ґрунтується на впевненості ідентичної приналежності і є можливою за умови, коли, прагнучи до самовираження, людина не боїться самопізнання.
2. Спираючись на цінності груп вищої, за наявне оточення референтності, отримують можливість критичного перегляду, доцільності й розвитку своїх безпосередніх ідентичностей.
3. Використовувати діалектичні протиріччя глобалізації та глокалізації, цінностей загальнолюдських та національних, для вдосконалення своїх компетенцій, навичок та умінь як патріота громадянського суспільства та відповідального прихильника стабільного ноосферного розвитку. Бути патріотом і громадянином світу – протиріччя діалектичне, і виступає джерелом формування низки компетентностей потрібних нашому сучаснику. Більшість стейкхолдерів, роботодавців студентства, їх майбутні колеги – можуть мати різне громадянство, різні культурні особливості. Не переносити на процеси взаємодії невирішені внутрішні конфлікти, а навпаки, зростати, набувати автономії та суб'єктності у виробничих комунікаціях та дозвіллі – ось як можна користуватися набутими під час вивчення цього курсу знаннями та вміннями.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Знання з загальної соціології та історії соціології, соціології інновацій та конфлікту, соціології цінностей, соціології безпеки та розвитку особистості стануть в нагоді при вивченні даного курсу. У свою чергу, набуті компетенції формують позитивну синергію при засвоєнні інформації з інших дисциплін освітньої програми майбутніх соціологів – фахівців з конфліктології та медіації. Дисципліна перебуває у певному зв'язку з такими дисциплінами, як філософія, основи менеджменту, психологія, що створюють загальну світоглядну і методологічну основу для сприйняття студентами змісту пропонованої дисципліни.

3. Зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. Загальні положення щодо дослідження глобалізації як особливого феномену у історичному поступі спільнот, суспільств та їх акторів мезо- та мікрорівнів.

Тема 1.1. Повільна глобалізація, структурна та послідовна – історичні виокремлення та періодика.

Тема 1.2. Головні риси глобалізації як новітнього процесу у межах інтернаціоналізації зв'язків – соціологічний підхід.

Тема 1.3. Проблеми соціоструктурної трансформації сучасних суспільств, що відбуваються у контексті становлення глобальної соціетальної системи взаємодій.

Розділ 2. Глобалізація та глокалізація – дві обернені сторони одного процесу формування взаємодій між країнами, державами і системами.

Тема 2.1. Міжнародний розподіл праці – конфліктність патріотизму та космополітизму у поведінкових практиках повсякдення.

Тема 2.2. Досягнення історичного інституціоналізму в контексті дослідження динаміки соціальних змін поведінкових патернів суб'єкта. Пріоритетність реальної, а не раціональної особистості.

Тема 2.3. Месіанство і капітал. Цифрові платформи і медіа. Глобальний світ фінансового управління повсякденними практиками індивідуума

Тема 2.4. Комп'ютерний інтерфейс і свідомість бджолиного рою – риса сучасної глобалізації та її проблема.

Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях, а також ознайомитись з:

Рекомендована література

4.1. Базова

1. Аджемоглу Д., Робінсон Дж. (2016) Чому нації занепадають. Походження влади, багатства та бідності ; пер. з англ. О. Дем'янчука. Київ: Наш формат, 440 с.
2. Ариели Д. Предсказуемая иррациональность. Скрытые силы, определяющие наши решения // Д.Ариели. М.: Манн, Иванов и Фербер. 2010. С. 296.
3. Власов В.І. Хвилі глобалізації та їх характерні ознаки, 2009
4. Войтович Р. В., Солоха М. Т. Глобалізаційні процеси в сучасному світі, 2013
5. Globalization, Growth, And Poverty. – N.Y. : Oxford University Press, 2002. – 174 P.
6. Даймонд Л. Консолідація демократії і політична культура // Демократія: Антологія / Упоряд. О. Проценко. – К.: Смолоскип, 2005. – С. 882 – 942.
7. Кутуєв П.В. Трансформації модерну: інституції, ідеї, ідеології : монографія / П.В. Кутуєв. – Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2016. – 516 с

4.2. Допоміжна

1. Дарендорф Р. Ліберальний устрій під тиском: демократичні дилеми // У пошуках нового устрою: Лекції на тему політики свободи у ХХІ ст. / Пер. з нім. – К.: Вид. дім „КиєвоМогилянська академія”, 2006. – С. 74 – 90.
2. Мойзес Наим Конец Власти. От Залов заседаний до полей сражений, От Церкви до Государства. Почему управлять сегодня нужно иначе. Пер. С Англ. Н.Мезина, Ю.Полищук, А.Сагана, М.: Аст, 2016 – 512 С.

3. Прушківська Е.В., Шевченко Ю.О., Суперечності Розвитку Глобалізації: Національний Аспект, 2009
4. Пікетті Тома Капітал в ХХІ столітті. / пер. з англ. Наталія Палій.— К.: Наш Формат, 2016. — 696 с.
5. Райнерт Э. (2010) Как богатые страны стали богатыми и почему бедные страны остаются бедными. Москва: ГУ ВШЭ. 382 с.
6. Резнікова Н. Феноменологія незалежності в умовах економічної глобалізації міжнародна економічна політика. 2016. № 1 (24)
7. Сміт А. (2001) Добробут націй. Дослідження про природу та причини добробуту націй. Київ : Port-Royal. 594 с. (Серія "Філософські першоджерела").
8. Смолій В.А. (2016) Українська мрія: 25 років викликів. Вісник НАН України. № 8. С. 9–15.
9. Де Сото Е. (2009) Загадка капіталу. Чому капіталізм перемагає лише на Заході і ніде більше ; пер. з англ. М. Климчук. Київ: Ніка-Центр. 232 с.
10. Тоффлер Э. (2003) Шок будущего; пер. с англ. Москва: ООО "Издательство АСТ". 557 с., (Philosophy).
11. Фукуяма Ф. (2004) Великий разрыв; пер. с англ. под общ. ред. А.В. Александровой. Москва: ООО "Издательство АСТ" : ЗАО НПП "Ермак". 474 с. (Philosophy).
- Інформаційні ресурси
1. Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/> Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Лекційні заняття

№ з/п	Назва теми лекції та перелік основних питань (завдання на СРС)
Розділ 1.	Загальні положення щодо дослідження глобалізації як особливого феномену у історичному поступі спільнот, суспільств та їх акторів мезо- та мікрорівнів.
1	<p>Тема 1.1 Повільна глобалізація, структурна та послідовна – історичні виокремлення та періодика.</p> <p>Основні питання: - повільна глобалізація до початку епохи великих географічних відкриттів); - структурна глобалізація, пов'язана з переділом світу й утворенням протилежно спрямованих економічних систем (середина ХІХ - 80-ті роки ХХ ст.); - послідовна глобалізація (сучасний етап). Пілотування методології оцінки ризиків виникнення конфліктів та планування діалогових заходів на рівнях інтернаціональних та глобальних взаємодій.</p> <p>СРС. Дослідження глобальних перетворень, що відбуваються у сучасному світі, через глобальні вертикальні (індивідуально-групові, кланові, державні, міжнародні) і горизонтальні (правові, економічні, політичні, культурні, освітні, інституційні та ін.) трансформації.</p>
2	<p>Тема 1.2 Головні риси глобалізації як новітнього процесу у межах інтернаціоналізації зв'язків – соціологічний підхід.</p> <p>Основні питання: становлення нових форм економічної залежності, їх чинники - діалектика взаємодії національного та глобального. Природа глобалізації, її виявлення через об'єктивні трансформаційні зрушення у</p>

	<p>сферах виробництва, комунікацій, торгівлі, іноземного інвестування і міжнародних фінансів. Становлення світової економіки як цілісного глобального організму, функціонування якого зумовлене не лише міжнародним поділом праці, а й значними, за масштабами, світовими виробничо-збутовими структурами, самодостатньою глобальною фінансовою системою та інформаційною мережею.</p> <p>СРС. Переваги та недоліки системних теорій навздогоняльного розвитку. Необхідність примата дослідження об'єктивних чинників породження й ескалації відносин економічної залежності, як формуючих сучасні глобалізаційні процеси. Констатуючи їх як даність – уникаємо дослідження конфліктної складової. Стратегічна неефективність «вуду-менеджмента».</p>
3	<p>Тема 1.3. Проблеми соціоструктурної трансформації сучасних суспільств, що відбуваються у контексті становлення глобальної соціетальної системи взаємодій.</p> <p>Основні питання: боротьба за визнання індивідуальної та колективної ідентичності як пояснювальний та перетворювальний методологічний принцип сучасного політичного, економічного і культурного простору конфліктних взаємодій у глобальному світі. Тенденції та переформатування дописів Ф.Фукуями. Революційні трансформації як докорінні зміни у соціальній структурі та соціальних стосунках. СРС. Значення для гармонійного розвитку особистості у глобалізаційних хвилях і потоках порядку, у «суспільствах, що змінюються» (С.Хантінгтон). Наскільки релевантним для української держави та її громадян є досвід африканських країн? Соціально-економічні зміни — урбанізація, поширення письменності й освіти, індустріалізація, розвиток ЗМІ — стимулюють зростання політичної свідомості, розширення спектра політичних вимог та активніше залучення до політичного життя широких мас населення. Ці зміни – позначають послаблення позиції традиційних центрів політичного авторитету і традиційних політичних інститутів, а також надзвичайно ускладнюють проблему створення нової основи для політичної спільноти та нових політичних інститутів — легітимних і водночас ефективних.</p>
	<p>Розділ 2. Глобалізація та глокалізація – дві обернені сторони одного процесу формування взаємодій між країнами, державами і системами.</p>
4	<p>Тема 2.1. Міжнародний розподіл праці – конфліктність патріотизму та космополітизму у поведінкових практиках повсякдення.</p> <p>Основні питання: проблема прийняття різних акторів соціальних взаємодій у сучасному глобальному просторі – від світу модернів – універсальї визнання людської гідності (Гегель) до боротьби окремих груп за визнання їх особливого статусу і конфліктів міжособистісних за права на ексклюзивність у вивисенні й вимогах пріоритетності. Позитивна дискримінація у межах глобального простору і проблеми навздоганяльних амбіцій. Готентотська мораль і практика подвійних стандартів. Підваженість нормативного принципу рівності, у форматі раціональності модернів, особливостями сучасного дискурсу глобальних та ультраглобалістських фінансових стейкхолдерів.</p> <p>СРС. Особливості управлінських практик при уніфікації ведення бізнесу, втілення "мережевої логіки" взаємовідносин у світовому масштабі, реструктуризації діяльності фірм на основі гнучкого мережевого принципу; формуванні нової системи глобального управління; зростанні кількості наднаціональних структур регулювання світового господарства, міжурядових</p>

і неурядових міжнародних організацій. Функції менеджменту в широкому сенсі - загальні: інформаційна, соціальна, комунікаційна, культурна. Спеціальні функції.

Семінарські (практичні) заняття

Розділ 1. Загальні положення щодо дослідження глобалізації як особливого феномену у історичному поступі спільнот, суспільств та їх акторів мезо- та мікрорівнів.

Семінарське заняття 1

Тема 1.2 Головні риси глобалізації як новітнього процесу у межах інтернаціоналізації зв'язків – соціологічний підхід.

Мета: здійснити компаративістику теорій одиничних рівнів щодо специфічних проявів взаємозалежності країн та комбінаторних теорій, у межах яких досліджується феномен глобалізаційних перетворень. Розглянути два основні підходи до визначення хронологічних рамок глобалізації.

Результат: розуміння необхідності забезпечити глибокий аналіз причин недорозвиненості в країнах Периферії та пропозиція щодо шляхів подолання відносин деструктивної залежності різних країн у глобальному просторі. Відмінність у державних інтересах, особливостях впровадження стратегій розвитку, позаекономічні фактори взаємообумовленості інтернаціональних міжнародних стосунків.

Семінарське заняття 2

Тема 2.1. Міжнародний розподіл праці – конфліктність патріотизму та космополітизму у поведінкових практиках повсякдення.

Мета: Дослідити сучасні форми боротьби за визнання, що заперечують прогресистські та універсалістські принципи прийняття іншого. Мова ненависті та включення до глобального простору на підґрунті виключно групової приналежності – національності, релігії, секти, раси, статі, тощо. Розглянути ідентичність як інтер суб'єктивний феномен, необхідність її інституціонального закріплення для довгострокової політики – економічні показники.

Результат: Здатність до аналітики економічних чинників інформаційно-культурного зближення народів, поширення єдиних стандартів життя, уніфікації уподобань, цінностей, принципів і норм поведінки, універсалізації культури тощо; Доступ до освіти і праці за вибором у контексті формування специфічних інтересів і нових суперечностей, порушення рівноваги світової екосистеми і загострення глобальних проблем.

6. Самостійна робота студента

З метою поглиблення знань студентів з дисципліни, отримання досвіду самостійної роботи з науковою літературою пропонується самостійне опрацювання наукової літератури з проблемних питань . Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни.

Крім того студенти мають самостійно розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації вільно відповідати на поставлені питання.

Самостійна робота здобувача включає:

підготовка до аудиторних занять – 82 год;

підготовка до модульної контрольної роботи – 20 год;

підготовка до заліку – 6 год.

Загалом – 108 год.

Студенти самостійно опрацьовують наступні теми:

Тема 2.2 Досягнення історичного інституціоналізму в контексті дослідження динаміки соціальних змін поведінкових патернів суб'єкта. Пріоритетність реальної, а не раціональної особистості.

Основні питання: Змінні у конфліктному самовизначенні : 1) інтенсивність налаштованості (залученості та готовності до більшої участі і вибору поведінки на користь досягнення певних цілей при одночасному обмеженні інших видів активності); 2) прийняття насильницьких дій як виправданих, легітимних, хоч і нелегальних. Невідмінність конфліктної складової у соціальних взаємодіях. Концепція Р.Дарендорфа. Економічне підґрунтя та культурні чинники – чи є визначення ситуативним (на противагу історичним мегатрендам – наративам) належним і неналежним чином. Особливості сучасних процесів соціалізації та індивідуалізації. Інституційні виміри формальної та неформальної освіти. Парадигмальний зсув ціннісних систем як джерело внутрішньособистісних конфліктів. Поняття норми у міжкультурному просторі взаємодій. Принциповість і толерантність як питання стабільності розвитку особистості – запоруки стабільного розвитку глобалізованого суспільства.

Тема 2.3 Месіанство і капітал. Цифрові платформи і медіа. Глобальний світ фінансового управління повсякденними практиками індивідуума

Основні питання: можливості інформаційного суспільства у подоланні тотального характеру сучасного відчуження праці. Нові види та форми відчуження. Наскільки цифровізація та повсякчасні технологічні зміни у предметному середовищі суголосні темпоритмам інформаційного метаболізму конкретної особистості. Необхідність дослідження і розвитку людського потенціалу, новий погляд на чинник людського капіталу у сучасних умовах незбалансованого розвитку у світі глобальних взаємодій. Комплексний підхід з позицій міждисциплінарності. Соціологія, конфліктологія та інші соціально-поведінкові й когнітивні дисципліни. Раціональний та емоційний інтелект соціального актора. Чому зростання без розвитку торує шлях до стагнації. Дії та бездіяльність - проблема легітимізації влади глобальних і локальних структур та об'єднань.

Тема 2.4. Комп'ютерний інтерфейс і свідомість пчолиного рою – риса сучасної глобалізації та її проблема

Основні питання: глобальна тенденція поширення демократії – проблеми ціннісного перезавантаження в умовах технологічного оновлення та змін на ринку праці. Мультикультуралізм чи конфлікти трудової міграції. Третя «хвиля» демократії (С.Хантінгтон) і невтішні перспективи для четвертої (Л.Даймонд). Два типи демодернізації – поглиблення нерівностей між країнами центру та периферії. Зубожіння структурне і примітивізація освітянських практик – загальна тенденція для країн із слабкими державними інституціями. Міжнародна архітектура (Л.Даймонд) колективних домовленостей і формальних установ, що мають на меті захист прав людини і демократичних цінностей, шлях до глобального миру чи до бюрократизації і насильства, де останнє – виникає як відповідь на низьку ефективність управлінських дій міжнародних інституцій ?

Етика як сутність людини. «Золоте правило» І.Канта і сучасна сакралізація пересічності як шлях до глобального самознищення. Культура створена складною людиною. Спрощення останньої – шлях до ментальності рою. Деіндивідуалізація – загрозливий щодо гуманізму, екології ноосфери, стиль адаптивної поведінки. Глобальні виклики для країн, держав, особистостей. Лояльність громадянської поведінки як корелят практичності державних

соціальних програм, здатність поступатися вузькоegoїстичними потребами в обмін на зрозумілу стратегію та наявність релевантних ідеологічних концептів.

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає питому вагу самостійної роботи студентів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою.

Відвідуваність і виконання завдань

На лекціях та практичних заняттях допускається використання ноутбуків, смартфонів, але лише для цілей, зумовлених темою заняття і відповідним тематичним завданням. Студент на практичному занятті може використовувати підготовлені ним письмові нотатки з питань теми заняття (або передбачених завданням). Цінними є представлені посилання на англomовні наукові та публіцистичні та вітчизняні джерела інформації.

Форми роботи

Тематика лекцій висвітлена у робочій програмі дисципліни. Вітаються питання від студентів до викладача під час лекції. Викладач може ставити питання окремим студентам або загалом аудиторії. Допускається і вітається діалог між студентами і викладачем на лекції.

До запланованих видів навчальних занять відносяться лекції, семінарські заняття, а також планується проведення модульної контрольної роботи. Щодо методів, які використовуються під час вивчення матеріалу дисципліни, то варто відмітити, що :

Застосовуються стратегії активного і колективного навчання, які визначаються наступними методами і технологіями:

1) методи проблемного навчання (проблемний виклад, частково-постановчий , дискусія, імітаційні вправи), тощо;

2) особистісно-орієнтовані (розвиваючі) технології, засновані на активних формах і методах навчання («мозковий штурм», «аналіз ситуацій» ділові, рольові та імітаційні ігри, дискусія, експрес-конференція, навчальні дебати, круглий стіл, кейс-технологія, проектна технологія і ін.);

3) інформаційно-комунікаційні технології, що забезпечують проблемно-дослідницький характер процесу навчання та активізацію самостійної роботи студентів (електронні презентації для лекційних занять, використання аудіо-, відео-підтримки навчальних занять, Розробка і застосування на основі комп'ютерних і мультимедійних засобів творчих завдань, доповнення традиційних навчальних занять засобами взаємодії на основі мережевих комунікаційних можливостей (інтернет-форум, інтернет-семінар і ін.).

Опанування дистанційних курсів.

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

(інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності)

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: [опитування за темою заняття, виконання завдань](#)

Календарний контроль: [проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.](#)

Семестровий контроль: [залік](#)

Оцінювання та контрольні заходи

Рейтинг студента з дисципліни складається з балів, що отримуються за:

- робота на семінарських заняттях;
- написання МКР.

1. Робота на семінарських заняттях оцінюється в 20 балів (20 балів x 2 = 40 балів).

Критерії оцінювання:

«відмінно» – творчий підхід до розкриття проблеми у доповіді, участь у симуляційних вправах, складання кейсів – 18-20 балів;

«добре» – глибоке розкриття проблеми, відображена власна позиція, складання кейсів – 15-19 балів;

«задовільно» – обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками – 12-14 бали;

«незадовільно» – повна пасивність на семінарському занятті – 0 балів.

2. МКР

Ваговий бал – 60 балів.

Критерії оцінювання:

«відмінно» – повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 54-60 балів;

«добре» – достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 45-53 балів;

«задовільно» – неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 36-44 бали;

«незадовільно» – відповідь не відповідає вимогам на «задовільно» – 0 балів.

3. Заохочувальні бали

Всього не більше 10 балів за такі види робіт:

– за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, конкурсах студентських робіт, публікації);

– участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

Рейтингова оцінка з навчальної дисципліни доводиться до здобувачів на заліку під час заліково-екзаменаційної сесії.

Здобувачі, які мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

Зі здобувачами, які мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, викладач проводить семестровий контроль у вигляді залікової контрольної роботи(при цьому попередні бали скасовуються).

4. Залік.

Ваговий бал – 100.

Залік передбачає відповідь студента на два питання. Питання є різними за змістом, відповідають тематиці лекцій, семінарів, самостійної роботи, питань з самоконтролю. Кожне питання оцінюється в 50 балів.

Критерії оцінювання:

48-50 балів - студент демонструє глибоке знання змісту навчального матеріалу, здатність до системного й міждисциплінарного аналізу проблем курсу; вільно й коректно використовує наукові поняття та терміни, формулює логічні, аргументовані висновки, виявляє власну обґрунтовану позицію щодо дискусійних питань;

43-47 бали - студент демонструє дуже добрий рівень засвоєння навчального матеріалу, добре орієнтується в основних темах курсу, здатний до аналізу та узагальнення; можливі поодинокі неточності у формулюваннях або прикладах, які не впливають суттєво на загальний рівень відповіді;

38-42 бали - студент демонструє достатньо повне розуміння основних тем і питань курсу. Використовує базову наукову термінологію, однак аналіз є переважно описовим; висновки сформульовані, але не завжди достатньо аргументовані;

33-37 бали - студент демонструє загальне уявлення про навчальний матеріал, але відповіді містять помітні неточності у визначеннях, прикладах або логіці викладу; застосування наукової термінології є обмеженим, аналітична складова виражена слабо;

30-32 бали - студент демонструє фрагментарні знання окремих тем курсу, орієнтується лише в частині ключових понять; відповіді неповні, поверхові, висновки недостатньо обґрунтовані;

0-29 балів - студент не орієнтується у ключових поняттях і проблематиці курсу; відповіді нелогічні або відсутні.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Рекомендації студентам

Для того, щоб поглибити знання студентів з дисципліни, а також показати їх практичну значущість, усі форми академічної діяльності необхідно формувати як співпрацю, так, для отримання студентами релевантної та адекватної інформації впродовж

досвіду самостійної роботи з науковою літературою, іншими джерелами інформації, пропонується обговорення вражень, концептуалізація висновків шляхом комунікації у месенджерах, групових чатах, електронному листуванні з викладачем. Варто також використовувати комунікативні можливості середовища G-Suite. Це стосується як безпосередньо матеріалів з проблем соціології особистості, так і питань філософсько-антропологічного, соціологічного, психолого-педагогічного, стибу, тощо. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень, творчий підхід до опрацювання семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни. Крім того студенти мають розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації аргументовано відповідати на поставлені питання, а також бути готовими до практичного застосування отриманих відповідей як інструментарію у дослідженні соціальної реальності.

Працюючи на лекції студенту варто конспектувати основні поняття, ознаки, класифікації, визначення, алгоритми, про які розповідатиме викладач. Якщо студент буде уважно слухати, фіксувати відповідний матеріал, потім прочитає цей текст, застосує його при вирішенні завдання чи підготовці до практичного заняття. Якщо після цього студент презентує свою обґрунтовану позицію (думку), критично оцінить позиції (думки) інших студентів, ставитиме питання викладачу та студентам – обсяг засвоєного ним навчального матеріалу і глибина його розуміння збільшуватиметься в рази.

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео-конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено викладачем Василиць Ольгою Іванівною.

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 14 від 23.06.2025)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 4 від 24.06.2025)

Додаток А

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Глобалісти та ультраглобалісти – у чому різниця?
2. Постання та історичний коловорот капіталів торговельного, промислового, фінансового – чи є цей чинник вирішальним для об'єднання народів та націй?
3. Війни Ареса, Афіни та Аполлона – історичні контексти та сучасні конотації.
4. Чи є демократизація глобальний трендом сучасного розвитку ?
Наведіть приклади та вкажіть на проблему спрощеного підходу та стереотипізації.
5. Чи погоджуєтесь ви із тим, що безпека і розвиток поєднуються через можливість референцій як цінності вивищення власних інтенцій до системних характеристик універсального й нормативного.

6. Повстання мас, зрада еліт чи ціннісний релятивізм пересічного індивідуума – що, на вашу думку, визначає соціальний та культурний простір сучасного глобалізованого людства ?

7. Імперії та цивілізації – місце та роль у об'єднанні та роз'єднанні людства.

8. Розгляньте тенденції управлінської діяльності міжнародних структур і організацій. Їх місія, візії щодо стратегій розвитку країн резидентів та країн розташування.

9. Від футурошока (Е.Тоффлер) до футодезорієнтації – що потрібно особі аби бути здатною до адаптації ?

10. Індивід- особа-особистість – індивідуальність – розкрийте конфліктність взаємовизначень у різних хвилях глобалізації.

11. Від мотивації, управлінських практик доби модернів до сучасних викликів демодернізації та постмодерну. Втрата суб'єкту без досвіду суверенних дій ?

12. Чи може бути конфлікт джерелом розвитку особи ? Як і за яких умов?

13. Перезавантаження та перезаснування – опишіть різницю для різних рівнів соціальної дії. Рефлексія та діяльнісний підхід – можливості синергії.

14. Чи може бути конфлікт джерелом розвитку для суспільства ? Для спільноти? Як і за яких умов?

15. Цілісність та її межі – синергія та діалектика взаємодії із єдністю. як феноменом без обмежень. Інфраструктура глобального простору.

16. Громадянин та найманий працівник – нові форми прекарної праці чи культура співучасті ?

17. М.Фрідман та К.Шваб як його концептуальне доповнення у контексті сучасних реалій стейкхолдерського капіталізму – загострення внутрішньоособистісних та міжособистісних конфліктів.

18. Чи можливо замінити владу управлінням? Ідеї демократії (її види) та культура участі – місце і роль у гармонізації внутрішнього світу особистості та її поведінкових опцій у соціумі.

19. Французька школа аналізів як методологія (ідеологія) об'єднання. Час, що може не рухатись (деякі регіони Європи). Взаємодія світів за Ф.Броделем.

20. Доведіть необхідність наявності простору перетворень – внутрішньо-особистісні та міжособистісні аспекти.